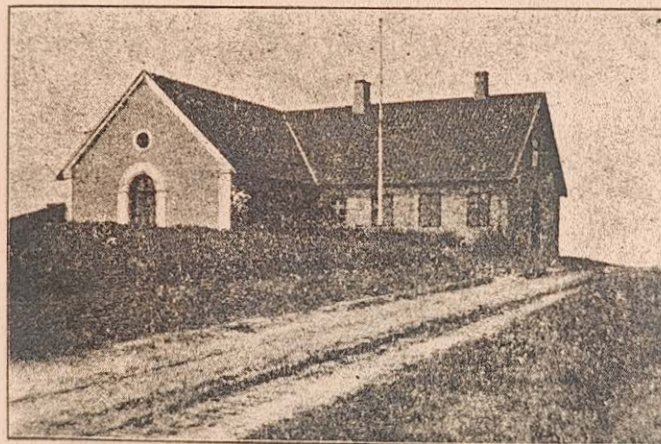

1-1-90200

Et Par Mindeblade
i Anledning af
Horne Sogns Børnegudstjenestes
25 Aars Jubilæum.

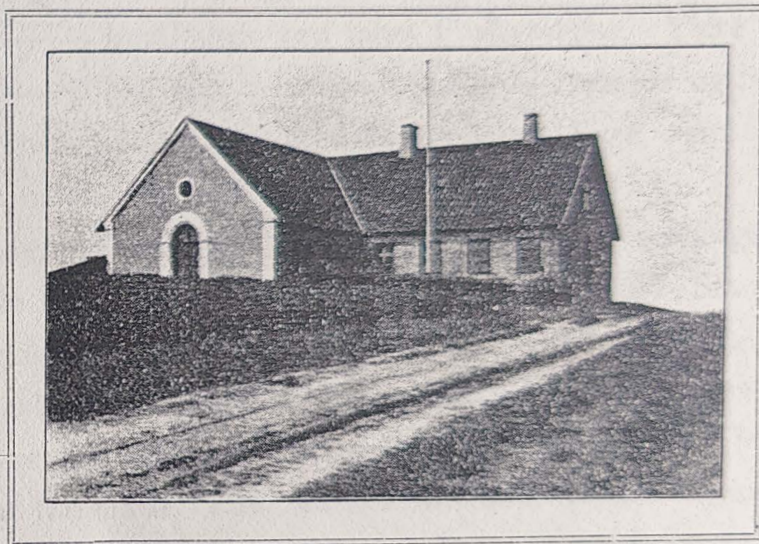
Første Søndag i Advent
1889 — 1914.

„Lader de smaa Børn komme til mig; formener
dem det ikke, thi Guds Rige hører saadanne til“.
(Mark. 10,14.)

Aktieselskabet C. J. Christensen's
.... Bogtrykkeri ..... Esbjerg ....

Et Par Mindeblade
i Anledning af
Horne Sogns Børnegudstjenestes
25 Aars Jubilæum.

Første Søndag i Advent
1889 — 1914.

„Lader de smaa Børn komme til mig; formener
dem det ikke, thi Guds Rige hører saadanne til“.
(Mark. 10,14.)

Aaret 1871 kom Pastor Jeansson til Horne, og der oprandt en ny Tid; Mennesker kom til at spørge efter Frelse og et rigt Troesliv fremkaldtes ved hans Forkyndelse. Flere Aar gik hen, i hvilke de helliges Arbejde og Stræben gik ud paa at udbrede Guds Rige, samt indbyrdes og enkeltvis at leve et helligt Liv. Med Hensyn til Børnene mente man, at det var selvfølgeligt, at de vilde blive i Guds Rige og ikke vende Sind og Blik udad til Verden; men da de, som var Børn ved Troeslivets Begyndelse, begyndte at vokse til, viste det sig, at det ikke var saa selvfølgeligt endda; der er jo ens egen forvendte Natur, Kammeratskabet i Skolen og meget andet, som drager nedad.

Da saa i 1889 Pastor N. C. Hansen kom til Horne, begyndte han at tale med de gamle om at begynde en Børnegudstjeneste. De gamle mente, at det var overflødig, da vi jo havde en troende Lærer; men Pastor Hansen havde arbejdet i en Børnegudstjeneste i København og var overbevist om, at en Gudstjeneste hver Søndag, holdt for Børn, vilde blive til Velsignelse. Vi

blev saa enige om at begynde Børnegudstjenesten første Søndag i Advent 1889, og vi vil nu lade vort Blik glide tilbage over de svundne 25 Aar. — Først skulde der udpeges nogle Ledere eller Arbejdere, og vi mente, at det var passende at udpege seks, som saa skiftevis, to hver Søndag, kunde tage Gerningen op. De gamle havde altid Syn for den indbyrdes Kærlighed og Samdrægtighed ifølge Herrens Ord: »Derpaa skal alle kende, at I er mine Dissiple, om I har indbyrdes Kærlighed«. (Johs. Ev. 13,35). For Samdrægtighedens Skyld valgte vi to af de fire ældste og fire andre af Samfundet. Der valgtes saaledes Niels Bak, Købmand Lychegaard, Peder Nielsen (Smed), Peder Krag, Niels Kristoffersen og Knud Jensen. Vi samledes i Præstegaarden, hvor vi talte sammen om Gerningen, som vi skulde begynde, og vi vedtog at benytte Tekstliste for Børnegudstjenester udgivet af Børnegudstjenesteadvalget under kirkelig Forening for den indre Mission i København.

Saa længe Pastor Hansen var her, samledes vi i Præstegaarden een Gang om Maaneden til Forklaringsmøder, og vi, som var med til disse Møder, ser tilbage paa dem med Tak og Glæde; vi fik nyt Lys over den hellige Skrift og havde mange skønne opbyggelige Timer sammen. —

Vi samledes desuden hver Søndag Aften til Bøn for Sagen, samt for endnu en Gang at gennemgaa Teksten og vælge Salmer. Denne Forberedelse til Børneguds-

tjenesten har vi fortsat gennem de 25 Aar, kun med smaa Afbrydelser; vi har et Par Gange prøvet andre Aftener i Ugen, men er atter kommen tilbage til vor kære Lørdag Aften. —

Da vi saa begyndte vor Børnegudstjeneste, samlede der Søndag efter Søndag en Mængde Børn, ikke alene her fra Horne, men ogsaa fra Asdal og Hirtshals, samt fra Nabosognene: Bjergby, Mygdal og Tornby, hvor de nu selv har Børnegudstjeneste. —

Det varede ikke længe, inden Herren kaldte vor Ven, Niels Kristoffersen hjem; det var i Aaret 1893. Han gik Døden i Møde med Fortrolighed, og naar vi besøgte ham, opmuntrede han os til at se vor egen Død i Møde med Tillid til Herren, at han ogsaa vilde gøre os fortrolige med Døden, naar han engang kaldte os hjem. Børnegudstjenesten satte ham dette Minde og Ønske paa hans Grav: »Min Sjæl dø de oprigtiges Død, og mit Endeligt vorde som hans«. (4. Mos. 23,10.) Efter Niels Kristoffersens Død indtraadte Strandkontrollør Matthiesen fra Tornby som Medhjælper i Børnegudstjenesten. Vi havde megen Glæde af hans Gerning; trods den lange Vej var han trofast til at samles med os, ikke alene i Præstegaarden, men ogsaa Lørdag Aften i Missionshuset. Da vi i Aaret 1894 ombyggede vort Missionshus, havde vi ingen Børnegudstjeneste den Sommer, og saa begyndte Matthiesen at holde Børnegudstjeneste i sit Hjem, hvor Børnene fra Tornby saa samledes.

Efter at Børnegudstjenesten blev genoptaget, trak Niels Bak og P. Nielsen Smed sig tilbage, da de syntes, de var for gamle; og i deres Sted kom N. P. Bæk og N. Chr. Sørensen; i Stedet for Matthiesen, som blev i Tornby, kom Lærer Jensen fra Højskolen; han rejste senere i Militærtjeneste i København, hvor han kort efter døde. Hans Plads i Rækken blev senere betjent af Lærer N. P. Nielsen, Horne Skole — nu Seest ved Kolding — og Lærer Petersen, Højskolen — nu Guldborg Højskole.

Aar 1901 kom Christen Møller fra Højrup med, og han har været med siden. Efter at Købmand Lychegaard var rejst fra Horne — Aar 1900 — traadte Lærer Andersen, Højskolen, — nu Asaa — i hans Sted. 1905 døde P. Krag; han sagde kort før sin Død, da vi engang talte om de forskellige Arbejder, at Børnegudstjenesten gav han sent Slip paa. Det viste sig ogsaa i hans Gerning, idet han var med ved Børnenes Juletræ kort før sin Død. Man kunde da se, at Døden havde sat sit Præg paa ham; han saa træt og lidende ud. Ogsaa vi, som endnu lever, maa sige, at vi har haft megen Glæde og Velsignelse af den Gerning.

I Stedet for Lærer Andersen, som rejste til Asaa og P. Krag, suplerede vi os med tre 1905; de stod nemlig for vore Tanker alle tre, nemlig Lærer Sørensen, Horne Skole, nu Jordbroen, P. Kiel, Højrup og Th. Riisager, Horne; og da saa i Fjor N. P. Bæk døde, kom Købmand A. Chr. Andersen i hans Sted. N. P. Bæk

savner vi især ved vore Forklaringsmøder, ikke alene for hvad han sagde, men ogsaa paa Grund af den Stilling han sammen med Niels Bak indtog iblandt os, nemlig som vore aandelige Fædre. Niels Bak er i Aar gaaet ind til sin Herres Glæde.

Saadan er altsaa Rækken af Arbejdere i de 25 Aar.

Vi har saa været to til Stede ved Børnegudstjenesten hver Søndag, den ene tager Teksten og den anden Bibelsproget, som er henlagt til hver Søndag. Saaledes fordeler vi skiftevis Arbejdet mellem os. Foruden vi seks faste Arbejdere har flere andre været medvirkende, saaledes Missionærer og andre besøgende; men ogsaa af vore egne, saaledes vore Præstefruer og Lærere ved Højskolen m. fl. — Præsten kan jo som Regel ikke deltage i Børnegudstjenesten, da den falder sammen med Gudstjenesten i Annekskirken; men der har for det meste været Børnegudstjeneste i Kirken enten Juleaften eller 2. Juledag, hvor Præsten taler til Børnene; og ved vor Sommerudflugt taler Præsten og vor Lærer til dem.

Det er altsaa det ydre ved Gerningen. Men hvad Frugt har det saa baaret? vil man uvilkaarlig spørge. Det bliver vel ikke saa let at besvare. Vi sagde jo til at begynde med, at det ikke var saa selvfølgeligt, at Børnene selv fra troende Hjem blev i Daabspagten, da der var saa meget, som vil drage bort fra Herren; men vi maa sige, at vi har haft den Glæde, at mange af Børnene efter deres Konfirmation stadig er kommen

„Lader de smaa Børn komme til mig; formener
dem det ikke, thi Guds Rige hører saadanne til”.

Mark. 10, 14.

Dette er en af Jesu Befalinger til sine Disciple, og det skulde jo være saaledes, at enhver Jesu Kristi Discipel med Glæde vilde udføre sin Mesters Befaling, skulde være saaledes, at alle troende kappedes om at udføre den, og et Menneske bliver lykkeligt ved at gaa Bud for Jesus. — Lader de smaa Børn komme til mig! Det er dette, der sker i den hellige Daab, hvor vi nu i vore Dage fører de smaa til den store Børneven, og han tager imod dem der, thi Guds Rige hører saadanne til; ja han er vred paa alle, som hindrer dem i at komme til ham, paa samme Maade som han var vred paa Disciplene i gamle Dage, der var saa kloge og stod og hindrede de smaa i at komme til ham. — Men et Menneske frelses ved *Daab* og *Tro*, derfor er det ikke nok at føre de smaa til Jesus i Daaben, men de maa ogsaa *høre* om ham, der dér har taget dem i Favn, fordi han elskede dem. Derfor er det, der er Menne-

sker baade her og mange andre Steder, der har taget Søndagsskolegeringen op, da saa mange Hjem i vort Land nøjes med Daaben og glemmer, hvad Jesus føjer til: »Lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet eder«. Det er det, en troende Søndagsskolelærer saa gerne vil, lære Børnene hvad Jesus har sagt, og hvad Jesus har gjort, lære de smaa at se hen til hans Kærlighed og fuldbragte Værk, som det der kan gøre et Menneske saligt baade her og hisset. Og enhver troende Søndagsskolelærer vil ogsaa saa gerne lære Børnene »at holde«, hvad Jesus har sagt; men dette er meget sværere end at lære dem, hvad Jesus har sagt. Den, der vil lære andre »at holde«, maa selv vise Vej med sit Liv. Dertil give Gud vore Søndagsskolelærere sin Naade og Visdom, saa de maa kunne drage deres Vej med Glæde.

J. Lysholm.
